

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

Csathó Kálmán

Haldoklik a konflis

Nemzeti Újság

Bn

(Hely)

1924. 9. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Haldoklik a konflis

Iria: Csathó Kálmán

Ismertem egy öreg dámat, akinek a földi javakból nem jutott egyéb, csak egy nagyon-nagyon sovány kis penzió, meg egy nagyon-nagyon kövér örökségnek a reménye. Ezzel történt az a furcsa eset, hogy az örökösök kilencvenkilenc éves korában halt meg és még hozzá halála előtt örökbe fogadott egy fiatal-embert és arra hagyta a vagyonát, az én öreg dáámra pedig, aki ekkor már maga is tul volt a nyolcvanon, csak egy sovány kis év-járadékot.

Ilyenformán járt a pesti konflis, amelyről mire elérte, hogy elfoglalhatta a régi fiakker-állomásokat, kiszült, hogy már maga is végelgyengülésben szenved és hogy a fiakker-pasasérokat nem ő örökölte, hanem az autotaxik. Pedig valamikor, nem is olyan régen, mind azt hittük, hogy ha a kétlovas kocsi nyugati példák szerint ki fog menni a divatból, az egylovasok fognak átalakulni elegáns fogatokká és a gavallérok azokon fognak korzózni a Stefánia-uton.

Hanem hát a gavallérok és a kocsi-korzó előbb mentek ki a divatból, mint a fiakker.

Ma már nem korzózik senki, csak siet. Hogy hová? Alighanem pénzt szerezni vagy pénzt költeni, mielőtt elértéktelenedik. Kocsikázni nem érnek rá az emberek; ezért szorítja ki az automobil olyan könnyűszerrel a lovas járműveket. Az új generáció semmi gyönyörűséget sem talál a csendes kocogásban, ami annak idején az uri népek idegcsillapító szórakozása volt. Őket a száguldás, a rohanás gyönyörköd-

teti s talán meg se értik, alig ismerve más lovas járművet, mint a konflis, hogy hogyan lehet ember, aki a lovas-kocsit jobban szereti a gépkocsinál.

Mert van ilyen ember is — és hogy nagyon messze ne kelljen keresgélni: itt vagyok például magam is, határozottan lópárti több okból.

Lópárti vagyok elsősorban azért, mert szeretem a lovat, a teremtés legszebb és majdnem legkedvesebb állatját, amellyel sem szépség, sem kedvesség dolgában nem veheti fel a versenyt semmiféle motorja a világnak.

Lópárti vagyok továbbá megszokásból, mert

az én generációm még az elegáns uri fogatok és gavalléros fiakkerek jegyében nőtt fel s abban az időben, amikor még ráértünk kocsin járnai, sőt gyalog is: és több gyönyörűséget találtunk egymás nézésében, mint a ma divatos rohanásban. Ezért nem látom be ma sem, hogy miért kell okvetlenül hatvan és nyolcvan lóerővel szaladni ma annak a pár embernek, akinek módja van benne, holott azelőtt a józan emberek jó uton két lovat is tuzásnak találtak és csak barbár keleti uraskodást láttak benne.

Lópárti vagyok továbbá azért is, mert hasonlíthatatlanul különb emberfajtanak tartom a kocsist, mint a soffórt. A soffór a külváros, a kocsis a falu erkölcsének a képviselője. Tisztelet a csekély kivételnek, mind a kétféle kevéssé tiszteli a magántulajdont, csak hogy a kocsis csak betyár, a soffór ellenben link. To-

vább a kocsis, ha lopja a zabot, hát a lónak lopja és nem a lótól, — a soffór ellenben feltétlenül az autótól lopja a benzint. A kocsis továbbá megelégszik azzal, hogy lenézi a gyalogembert, a soffór ellenben gyűlöli őket a szíve mélyéből és ha nem félne a büntetéstől, legszívesebben legázolná valamennyit.

Lópárti vagyok tehát, — de korántsem vagyok konflispárti, mert mindabból, amit itt lópártiságom mellett felhoztam, mi van még vajjon a konflisban?

A konflis csak karrikaturája a lovas járműnek s lópárti ember csak gyűlölni a konflist, ami nem egyéb, mint lovasított kalucsni és esernyő. Csak arra jó, hogy sáros és esős időben a kalapját és a cipőjét megóvja vele az ember.

A konflist ugyanis nem is ló húzza. A taxaméter nevű gép hajtja valójában s az a lóalakú kecske csak azért van elébe fogva, hogy a taxaméter gyorsaságát fekezze. A kocsi maguk pedig ócska szemetesládák négy kerékkel felszerelve. Tiszta ruhában könnyelműség beléjük ülni, különösen a csukott fajtába, mert azokban még valami átható, istállószagú bagóillat is átjárja az embert.

A konfliskocsis továbbá nem kocsis, hanem taxaméter-gyűlöletben szenvedő, pályatévész-tett szegény ember, akinek sem keresetre, sem lopásra nem lévén alkalma, el van keseredve, hajtani azonban nem tud.

És ez a legszörnyűbb az egész konflis nevű közveszélyes kínzóeszközben, amiért minden lópárti embernek örülni kell, hogy végre el fog a lovas járműnek ez a szégyenfoltja tűnni a föld színéről.

A konfliskocsis ugyanis az emberiség legbrát-
rabb, sőt legvakmerőbb népsége. Nekimegy sa-
ját élete veszélyeztetésével minden más jár-
műnek és valóban csak a Gondviselés különös
kegyelmének köszönhető, hogy sokkal több
szerencsétlenség nem történik naponként, mint
ahány konflis jár a városban.

Mondják, hogy a konfliskocsisok vizsga alap-
ján kapnak hajtási engedélyt. Hogy azonban
kik adják ki nekik ezeket az engedélyeket, azt
jó lenne egyszer megvizsgálni, mert azok az
urak maguk is aligha tudnak hajtani. Mond-
ják azt is, hogy a hajtási engedélyt nem a haj-
tási tudománytól szokták függővé tenni, ha-
nem attól, hogy tudja-e az illető, hogy melyik
utca merre van — ezt azonban alig bírom el-
hinni. Ez csak úgy volna lehetséges, ha a hor-
dárt összetévesztették volna a konfliskocsissal.

Mert a rendőrség a közbiztonság őre. A köz-
biztonság pedig igenis függ attól, hogy bakra
csak az ülhessen, aki hajtani tud. Aki tudja,
hogy melyik utca a városnak melyik részében
van, az lehet igen kitünő lévélhordó, de afelől
még halálra elgázolhatja embertársait és neki-
viheti az utasait mindenféle veszedelemnek.

Bizonyos, hogy a konflis haldoklik. De hal-
doklásában is jó lenne azért egy kicsit revü-
deálni a konfliskocsisok kocsis-voltát, mert
még eshetik részükről egy pár koponya-, láb-
és bordatörés a hajtani nem tudás miatt,
amit itthagynak fájdalmas emlékül, mielőtt
végképpen eltűnnek a pesti utca szinéről.

Vagy szándékosan akarják pusztítani a kö-
zöniséget, hogy az autóknak kevesebb maradjon?